

[Wilhelm.]

dyrere end den dag, vi begynder aftrapningen.

Dette princip er altså noget andet end det, hr. Ole Olsen f.eks. har opfattet, for der er ikke tale om, at man så giver en særlig lempelse til de højeste indtægter, der ellers bliver beskattet af en lejeværdi. Nej, dette med lejeværdibeskatningens bortfald kommer efter vores forslag kun til at spille en positiv rolle for de mennesker, der efter det nuværende system har det fiktive overskud på deres boliger. For de andre går lejeværdien udtrykkeligt ind i aftrapningsordningen, som det står i punkt 2. Det kan ikke nytte noget, at hr. Ole Olsen ryster på hovedet, for det er faktisk os selv, der har lavet dette forslag, så vi ved godt, hvad der står i det, og vi ved også godt, hvad der menes med det. Det er en misforståelse fra SFs side, og det er da selvfølgelig ikke så mærkeligt med de her komplicerede ting, men jeg mener, det må være rimeligt, at jeg så prøver at rette disse misforståelser.

Det andet princip er, som jeg allerede har skitseret kort, men godt lige vil præcisere, dette, at denne aftrapning ikke på forhånd skal bindes til 15 år. Af en eller anden dødsbyg grund er der nogle, der for nogle år siden har fået en fiks idé om 15 år, og siden har alle sagt noget med, at det skal ske over 15 år. Vi har aldrig hørt nogen begrundelse for det. Jeg ved ikke, hvor de 15 år kommer fra. Men vi opstiller et andet princip og siger: o.k. lad det være 50 år eller lad det være 8 år, men lad det gå i det tempo, som den almindelige inflation tilsiger, og ud fra det princip, at aftrapningen ikke må være hurtigere – men til gengæld gerne må følge nogenlunde med dér – end at disse selvejere ikke på noget tidspunkt kommer til at sidde dyrere i reelle udgifter i deres boliger, end de gjorde, den dag vi startede aftrapningen. Det er princippet, og da tror vi, at med den nuværende prisudviklingstakt er det snarere noget med 7–8 år end med 15 år. Men o.k., hvis man får standset den inflationstakt, må det selvfølgelig være en længere periode. Det synes vi er et fornuftigere udgangspunkt end på forhånd at sige 15 år, grebet ud af den blå luft som det tal jo i virkeligheden er.

Det er klart, at sådan en aftrapning ville føre til en slags stavnsbånd for de nuværende ejere, især hvis vi tilføjer det, som vi mener skal tilføjes, at rentefradragsretten skal afskaffes øjeblikkelig, når det vedrører nye handler,

for hurtigere at få den effekt med hensyn til at sænke huspriserne og stoppe den inflation, der ligger i disse ejerboliger. Men det reddes efter vores mening med bestemmelsen om, at det rentefradrag, man så stadig væk har, følger med ejeren, det følger med familien og er ikke knyttet til den pågældende bolig, indtil de 8 eller 12 eller 50 år – hvis man tror, man helt kan standse inflationen – er gået og rentefradraget så automatisk er udløbet. Når det følger med ejeren, er det nemlig ikke rigtigt, som nogle her har indvendt, at man vil sætte barrierer op over for handler med disse ejendomme og med disse huse. Det ville ikke forekomme netop på grund af dette punkt 3 med, at fradraget knyttes til ejeren.

Det er hovedprincipperne kombineret med en afskaffelse af beskatningen af lejeværdien, fordi det, så vidt vi kan se, faktisk kun er de økonomisk dårligt stillede – de, der har fået det fiktive overskud på deres ejendomme og aldrig har haft råd til at benytte den fidus, som det nuværende system i og for sig motiverer alle andre til – der reelt bliver ramt af en lejeværdibeskatning. Andre belåner værdistigningerne, anskaffer sig familiens anden bil på skatteydernes bekostning, det er jo det, der foregår med disse værdistigninger. Men de økonomisk dårligt stillede, pensionister og andre lavindkomstgrupper, har ikke haft den mulighed, og det er i virkeligheden de eneste, der reelt bliver ramt af en lejeværdibeskatning, som vi kender den i dag.

Ministeren siger, at han er enig i princippet, men at vi må vente på disse betænkninger. Jeg vil godt sige, at det er da sikkert realistisk snak, men det vidste vi jo også godt, da vi fremsatte forslaget. Vi har fremsat det bl.a. for at få suppleret debatten med andre beregningsmodeller, med andre synspunkter end dem, der fremgår af betænkningerne. Vi mener f.eks., at den, der kom forleden fra indkomstskatteudvalget, er meget enøjnet med hensyn til netop disse beregninger, for de forudsætninger, man gør sig, er fuldstændig fjernet fra enhver virkelighed. F.eks. er det den udtrykkelige forudsætning – den er ikke udtrykt, men det er ikke desto mindre en forudsætning for alle disse beregninger – at der ikke sker belåning af værdistigningerne, og så er det klart, at man kommer til et andet resultat end det, man faktisk kan se i virkeligheden

Jeg tror, det var en mere rigtig indvending,